Κατὰ τὴν προσεχῆ ἄφιξίν του

Ο ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΘΑ ΕΛΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. ('Ιδ. ὑπ.). Πληροφορούμεθα θετικῶς ὅτι ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας κατὰ τὴν προσεχῆ ἄφιξίν του εἰς Ἑλλάδα, θέλει παραμείνει ἐν Ἀθήναις ἐπὶ 4ήμερον ἢ 5ήμερον ὡς ἐπίσημος φιλοξενούμενος τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Θεοκλήτου.

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως, ὁ Παναγιώτατος κ. Ἀθηναγόρας θὰ κάμῃ ἰδιωτικὸν ταξείδιον ἐπὶ 10ήμερον περίπου. Πρῶτος σταθμός του θὰ εἶναι τὸ Αἴγιον, ὅπου θὰ προσκυνήσῃ τὸ ἱερὸν Καθίδρυμα τῆς Παναγίας Τρυπητῆς καὶ θὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ φιλικῶν του ἐκεῖ προσώπων.

Ἀκολούθως θὰ μεταβῇ εἰς Πάτρας ὅπου πρόκειται, μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, νὰ καταλύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν γηραιοῦ ἐπιφανοῦς Πατρινοῦ, ἐν συνεχείᾳ δὲ θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Μεσολόγγιον, ἔνθα θὰ φιλοξενηθῇ παρὰ τοῦ Δημάρχου κ. Χρ. Εὐαγγελάτου.

Τέλος θὰ μεταβῇ εἰς Ἤπειρον καὶ εἰς τὸ χωρίον ὅπου ἐγεννήθη, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Κέρκυραν, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος τῆς ὁποίας καὶ θὰ λειτουργήσῃ.

Πιθανώτατα ὁ Παναγιώτατος, νὰ μεταβῇ, ἐπιστρέφων καὶ εἰς Τῆνον καὶ Πάτμον, πρὶν ἀναχωρήσῃ διὰ Κων)πολιν.

Ἕνα δίκαιον αἴτημα ἱκανοποιεῖται

ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ "ΟΙΚΟΥ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ,,

ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα μεθαύριον Τετάρτην ἢ Πέμπτην θὰ ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία τοῦ ἐν Πάτραις ἱδρυθέντος παραρτήματος τοῦ Οἴκου τοῦ Ναύτου, ὁ ὁποῖος θὰ στεγάζεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Διονυσίου 14 κ ἴριον.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἵδρυμα θὰ τυγχάνουν ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως ἅπαντες οἱ ναυτικοὶ καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἢ δὲν ἐτύγχαναν οἱασδήποτε περιθάλψεως, ἢ διὰ νὰ τύχουν αὐτῆς ὤφειλον νὰ ταξιδεύουν μέχρι Πειραιῶς.

Ὁ Οἶκος τοῦ Ναύτου τῶν Πατρῶν θὰ ἐξυπηρετῇ ὅλους ἐν γένει τοὺς ἐν Πάτραις διαμένοντας ναυτικοὺς καὶ ἐκείνους τοῦ Μεσολογγίου, Ναυπάκτου, Αἰγίου καὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν. Αἱ μέλλουσαι νὰ ἐξυπηρετηθοῦν οἰκογένειαι ναυτικῶν ἀπὸ τὸν Οἶκον τοῦ Ναύτου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ὑπερβαίνουν τὰς 300.

ΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΕΙΣ ΑΙΓΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν 2 γυμνασίων τῆς πόλεώς μας.

Πλῆθος κόσμου παρηκολούθησε ταύτας καὶ ἐχειροκρότησε ζωηρῶς τὴν μαθητιῶσαν νεολαίαν τῆς πόλεως μας εἰς ὅλας της τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ στίβου. Μετὰ τὴν παράταξιν κ. λ. π. ἐψάλη ὁ Ὀλυμπιακὸς Ὕμνος ὑπὸ μικτῆς Χορωδίας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Κας Πόπης Παναγοπούλου, εἶτα δὲ ὁ Δήμαρχος κ. Πάνος Μεντζελόπουλος ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἀγώνων, ὁ γυμνασιάρχης Ἀρρένων κ Κων)νος Παπαθανασίου, ὡμίλησε πρὸς τὸν μαθητικὸν κόσμον, ἐπικαίρως.

Ἀκολούθως ἤρχισαν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν ἀρρένων καὶ μετ' αὐτὰς τῶν θηλέων, σημειώσασαι λαμπρὰν ἐπιτυχίαν.

Ἐξαιρετικὰ θεαματικοὶ ὑπῆρξαν οἱ διάφοροι χοροὶ καὶ τῶν δύο γυμνασίων ἐνῶ ἐξετελέσθησαν, κατὰ τρόπον ὑπέροχον ὅλα τὰ ἀγωνίσματα καὶ πολὺ καλαὶ ἐπιδόσεις.

Ἡ ὅλη ἐπιτυχία ἐδικαίωσε τοὺς κόπους καὶ τὴν φιλότιμον προσπάθειαν τῶν καθηγητῶν τῆς γυμναστικῆς Κας Τσαΐας Ἀσημακοπούλου—Παπαγιαννοπούλου καὶ κ. κ. Δήμου Σπανοῦ καὶ Ἰωάννου Καννιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τὴν καλὴν προσφοράν. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προγράμματος, ἐγένετο ἡ ἀπονομὴ τῶν ἐπάθλων καὶ τῶν στεφάνων πρὸς τοὺς ἀθλητὰς καὶ τὰς ἀθλητρίας ἐκ μέρους τῆς Ἐλληνοδικοῦ Ἐπιτροπῆς, τὴν ὁποίαν ἀπετέλεσαν: Ὁ αἰδ. Πρωϊερεὺς κ. Νικ. Ντρέκης, ὁ Δήμαρχος κ. Πάνος Μεντζελόπουλος, ὁ βουλευτὴς κ. Γεώργ. Σπηλιόπουλος, ὁ Φρούραρχος ταγματάρχης κ. Δημήτριος Μακρίδης, οἱ γυμνασιάρχαι κ. κ. Γεώργιος Μπέσκος καὶ Κων)νος Παπαθανασίου καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῶν γονέων κ Τάσος Ἀγγελόπουλος συμβολαιογράφος.

Ἡ διάλεξις τοῦ κ. Σκανδάμη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἐκ τῆς 1ης σελίδος

τοῦ θρύλου αὐτοῦ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μετουσιώσῃ τὴν Μ. Ἰδέαν εἰς ἐθνικὴν παράδοσιν Παράδοσιν μὲ τὴν ὁποίαν ἐγαλουχήθησαν γενεαὶ ὑποδούλων Ἑλλήνων καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἐξωγώνησαν αὐταὶ τὸν μεγάλον ἀγῶνα τοῦ 1821. Ἡ ἔννοια, τὴν ὁποίαν περιέκλειεν ἡ Μεγάλη Ἰδέα συνίστατο εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν διὰ τοῦ κλονισμοῦ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ἀναστηλώσεως τοῦ καταπεσόντος θρόνου τοῦ Ἑλληνικοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Σκανδάμης ἐτόνισεν ὅτι ἡ Μ. Ἰδέα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ὀθωνος εὗρεν τὸν πιστότερον καὶ φανατικώτερον ἡγέτην. Ἀνεφέρθη δὲ εἰς πλείστα ὅσα ἱστορικὰ ἐθνικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐμεσολάβησαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς 30ετοῦς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος καὶ ἔφερεν διὰ πρώτην φορὰν εἰς φῶς ἀγνωστα περιστατικά, ὡς τὰς μυστικὰς συμφωνίας μεταξὺ Ἑλλάδος—Σερβίας καὶ Ἑλλάδος —Ἰταλίας κατὰ τὰ ἔτη 1859 καὶ 1861.

Ὡμίλησεν διὰ μακρὰν περὶ τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου τοῦ 1854—1856 καὶ ἀνεφέρθη εἰς τὰ ἀπόρρητα Ἐγγραφα περὶ τοῦ ρόλου τῆς Ρωσίας, ἡ ὁποία ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἐνδιαφέροντός της ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδοξίας ἔκρυπτεν τοὺς δολίους σκοποὺς της εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν λοιπῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν προεκάλεσεν εἰς τὸ ἐκλεκτὸν καὶ πυκνὸν ἀκροατήριον ὅταν ὁ ὁμιλητὴς ἀνέπτυξε ἐπὶ τῇ βάσει νέων στοιχείων τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ Ἄγγλοι τὸ 1860 παρεχώρουν τὴν Ἑπτάνησον εἰς τὸν Ὄθωνα, ἀλλ' οὗτος ἠρνήθη νὰ δεχθῇ τὴν προσάρτησίν της εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι οἱ Βρετανοὶ ἔθετον ὡς ρητὸν ὅρον τὴν παραίτησιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς ἐλπίδας της, τὴν ἀπελευθέρωσιν δηλαδὴ τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων τῆς Ἠπείρου, Θεσσαλίας, Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ἡ ἐθνικὴ πολιτικὴ του ὁ Ὄθων, κατέληξενὸ ὁμιλητής, ἀπέδειξεν ὅτι ὑπεράνω τῶν προσωπικῶν του συμφερόντων ἔθετε πάντοτε τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος Ὑπῆρξεν ὄντως ἀπέραντος ἡ ἑλληνολατρεία του καὶ ἰσχυρότατος ὁ πόθος του ὑπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς Μεγάλης Ἰδέας τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἀκόμη καὶ κατὰ τὰς πικρὰς ἡμέρας τῆς ἐξορίας του ἐξεδήλωνε πάντοτε μέχρι τοῦ θανάτου του τὴν ἀθεράπευτον νοσταλγίαν του διὰ τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποίαν πάντοτε ὠνειροπόλει μέσα ἀπὸ τὸ κάτοπτρον τοῦ μεγαλοῦβεστηρισμοῦ.

Ἡ ἐμπνευσμένη ὁ μιλία τοῦ κ. Σκανδάμη διήρκεσεν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ὥραν τὸ δὲ ἀκροατήριον λόγῳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντός της ἐκρεμάτο κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ ὁμιλητοῦ, τὸν ὁποῖον ἐν τέλει ἐχειροκρότησεν ζωηρῶς καὶ τὸν συνχαρῆ διὰ τὴν ἱστορικὴν του ἐμβρίθειαν.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΗΣ ΑΔΕΔΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΟΡΙΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΥΠΑΛΛΗΛΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. (,Ιδ. ἀνταπόκρισις). Τὸ ὑποβληθὲν πρό τινων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς ΑΔΕΔΥ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὑπόμνημα μὲ τὰς οἰκονομικὰς διεκδικήσεις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων τῆς χώρας ἔχει ὡς πληροφορούμεθα ἐπὶ λέξει ὡς ἑξῆς:

«Εὐσεβάστως ὑποβάλλομεν τὸ παρὸν ὑπὸ τὴν θαρραλέαν καὶ ἐγωισμένην ὑμετέραν ἀντίληψιν διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος μισθολογικοῦ αἰτήματος τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων.

Ἡ ΑΔΕΔΥ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν ὑμῶν εἰδικώτερον τὰ ἀκόλουθα:

Θεωρεῖ ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν κυβερνητικὴν ἀντίληψιν πραγματοποιουμένη ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐκκρεμοῦντος βασικοῦ θέματος τοῦ μισθολογίου, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῶν δημοσιονομικῶν μας πόρων.

Ἡ σταθερότης τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς παραγωγικῆς ἀναπτύξεως τῆς χώρας καὶ ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος εἶναι βέβαιον ὅτι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἀναχαίτισιν τῆς ἐξαθλιώσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἡ ἐξασφάλισις τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου μισθοῦ διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀπαραίτητον μέτρον παγιώσεως τῆς μισθολογικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους, ἀποτελεῖ τὴν ἐγγύησιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἔχουν σαφῆ συνείδησιν ὅτι τὰ προηγηθέντα μέτρα ποσοστιαίας ἐνισχύσεως ἐπὶ τοῦ μισθοῦ ἀποτελοῦσιν προσωρινὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τοῦ μισθολογίου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα κατ' ἀνάγκην ἀνέθαλον ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα τὴν ἀναπόδραστον ριζικὴν λύσιν τοῦ μισθολογίου. Τὴν ἀνάγκην ταύτην ἐκπεφρασμένως ἀπεδέχετο ἡ ὑμετέρα ὑγιὴς ἀντίληψις, καὶ τὸ σύνολον τῆς Δημοσίας Γνώμης διὰ τὴν πραγματικὴν τοποθέτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ δημοσιονομικοῦ θέματος ἐν ὄψει τῆς πραγματικότητος.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἠκολούθησαν εἰλικρινῶς καὶ μὲ πίστιν τὴν ἀναβλητικὴν ὑποδεξίαν τῆς ὑμετέρας κυβερνήσεως μέχρι σήμερον διότι ὤφειλον νὰ διευκολύνουν τὸν συντονισμὸν τῶν κρατικῶν ἐνεργειῶν ἐπὶ τῆς δημοσιονομικῆς της πολιτικῆς καὶ νὰ ἀναμείνουν τὴν ριζικὴν κυβερνητικὴν λύσιν. Θὰ ἀπετέλει ἀνυπολόγιστον κρατικὴν παράλυσιν ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος.

Ἰδιαιτέρως ποιοῦμεθα χαρακτηριστικὴν ὑπόμνησιν ὅτι ὁ σημερινὸς βασικὸς μισθὸς τοῦ κλητῆρος εἶναι ἀπὸ 672 μέχρι 862 δραχμῶν, τοῦ γραφέως ἀπὸ 1075 μέχρι 1204 δρχ., τοῦ εἰσηγητοῦ 1949 δρχ. καὶ τῶν κατωτέρων ἀστυνομικῶν ὀργάνων 1. 400 δρχ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ ἀντίρρησις ὅτι οἱ ἀνωτέρω μισθοί, οἱ ὁποῖοι καλύπτουν συμβολικῶς τὰς ἀνάγκας τῆς μεγαλυτέρας μάζης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐυθίζουν εἰς μόνιμον ἐξαθλίωσιν τὰς χιλιάδας τῶν ὑπαλλήλων καὶ συντρίβουν τὴν ἀξιότητα τῆς κρατικῆς ἐπιβολῆς.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, ἐν ἐπιγνώσει τῆς κρατικῆς μας εὐθύνης, νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ ὑπόστασις τοῦ Κράτους καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος διαφυβεύονται μὲ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μισθολογικῆς αὐτῆς στάθμης, ἡ ὁποία ἰσοῦται μὲ φανερὰν τραγῳδίαν πείνης καὶ ὅτι ἡ συνδικαλιστικὴ ἡγεσία, καθ' ὅσον ὁ χρόνος παρέρχεται ἀπρακτος, ἐπὶ τοῦ κρισίμου αὐτοῦ προβλήματος, εὐρίσκεται εἰς ἀδυναμίαν νὰ ἐλέγξῃ τὸν ἠθικὸν καὶ ἰδεολογικὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς πορείας τῶν γεγονότων.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω σαφεῖς προϋποθέσεις ἡ ΑΔΕΔΥ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποβάλῃ τὴν κατωτέρω κατὰ βαθμοὺς καὶ τάξεις κλιμάκωσιν ἐλαχίστου ὁρίου μισθοῦ.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΝ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΝ

1. Γενικὸς Διευθυντὴς		9.000
2. Διευθυντὴς	Α'	7.100
3. Διευθυντὴς	Β'	6.400
4. Τμηματάρχης	Α'	5.700
5. Τμηματάρχης	Β'	4.800
6. Εἰσηγητὴς		4.100
7. Γραμματεὺς	Α'	3.500
8. Γραμματεὺς	Β'	3.000
9. Ἀκόλουθος		2.400
10. Γραφεὺς	Α'	2.050
11. Γραφεὺς	Β'	1.600
12. Κλητὴρ	Γ'	1.400
13. Κλητὴρ	Δ'	1.200

Ἐπ' αὐτῶν θὰ ὑπολογίζωνται αἱ πολυετίαι καὶ αἱ τριετίαι.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτεινομένων μεθ' ὅλων τῶν νομίμων ἐπιδομάτων δέον νὰ ὁπολογίζεται πάντοτε ἡ σύνταξις, ἤτις εἶναι τὸ 80% τούτων ἀποκαθιστωμένης οὕτω τῆς ἀδικίας ἤτις πάντοτε πενομένην αὐτὴν τάξιν ἤτις ἐλευκάνθη εἰς τὸν ὑπὲρ τοῦ Κράτους ἀγῶνα.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ προτεινομένη ὑπὸ τῆς ΑΔΕΔΥ λύσις διὰ τῆς ὁποίας ἡ αὔξησις τοῦ ἐλαχίστου ὁρίου μισθοῦ εἶναι μηδαμινὴ ἔναντι τῶν σημερινῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν, ἐὰν δὲν ἀπαλλάσσῃ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἀπὸ τὴν φυτοζωΐαν, τοὐλάχιστον δημιουργεῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ Κράτος προσβλέπει καὶ πρὸς αὐτούς.

Διὰ τὰς παρούσας στιγμὰς τοῦτο εἶναι τὸ κυριώτερον καὶ ἡ ἀποδοχὴ τοῦ αἰτήματος ἡμῶν ἐπὶ τοῦ προτεινομένου μισθολογίου θὰ σημάνῃ ἄμεσον ζωτικοποίησιν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῆς παραγωγικῆς ἱκανότητος τῆς ἑλληνικῆς Οἰκονομίας καὶ θὰ δημιουργήσῃ ταυτοχρόνως τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ σχετικῶς αὐξηθὲν ἐθνικὸν εἰσόδημα κατανέμεται κατὰ λόγον δικαιώσεως τῶν λαϊκῶν ἀναγκῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων πρῶται εἶναι ἐκεῖναι τῶν ἐπὶ δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου μοχθούντων καὶ ταλαιπωρουμένων δημοσίων ὑπαλλήλων».

ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΑΖΗΤΕΙ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΠΟΡΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ ΑΝΑΓΚΑΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὰ προβλήματα τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν ἐν γένει βελτίωσιν τοῦ λιμένος μας δὲν ἐξελίσσονται εὐνοϊκῶς καὶ ὅτι, αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοὐλάχιστον, δὲν ὑπάρχει καμμία ἔνδειξις, ὅτι ἀντιμετωπίζεται καθ' οἱονδήποτε σοβαρὸν τρόπον τὸ θέμα τῆς δημιουργίας προϋποθέσεων ἐξασφαλιζουσῶν τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν τῶν Πατρῶν ὡς μεγάλου ἐξαγωγικοῦ κέντρου.

Ἡ ἀνωτέρω διαπίστωσις καθίσταται ἔτι σοβαρωτέρα, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι ἤδη διερχόμεθα μίαν μεταβατικὴν περίοδον εἰς τὸν τομέα τῶν ἐξαγωγῶν νωπῶν προϊόντων, ἤτοι ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξίαν τῶν ἐξαγωγῶν, βαδίζομεν πρὸς τὴν ὀργάνωσιν μαζικῶν ἐξαγωγῶν καὶ ὅτι οὐδὲν μέτρον λαμβάνεται ἵνα αἱ Πάτραι ἐπωφεληθοῦσιν τῶν ἐξελίξεων αὐτῶν.

Πρόκειται δηλαδὴ περὶ τοῦ ὅτι, ἐνῶ ἐγγίζει ἡ ὥρα καθ' ἣν ἡ χώρα θὰ χρειασθῇ ἕνα τέλειον λιμένα, διὰ νὰ δυνηθῇ δι' αὐτοῦ νὰ προωθήσῃ ταχέως καὶ ἀνέτως ὁπωροκηπευτικὰ καὶάλλα προϊόντα εἰς τὴν κεντρικὴν Εὐρώπην, μέσω Βενετίας ἢ Τεργέστης. ("Ἤδη ἀτμοπλοϊκαὶ ἑταιρίαι ἐπρότεινον εἰς τὴν κυβέρνησιν τὴν δρομολόγησιν δύο πλοίων — ψυγείων εἰς τὴν γραμμὴν αὐτήν) καὶ ἐνῶ ὁ λιμὴν αὐτὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλος τὶς ἐκτὸς τῶν Πατρῶν, ἐν τούτοις οὐδεμία πληροφορία ὑπάρχει περὶ τοῦ ἂν λαμβάνωνται μέτρα διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ λιμένος μας μὲ ὅλα τὰ νέα σύγχρονα μέσα, ὡς τοῦτο συμβαίνει μὲ τοὺς ἑλληνικοὺς μεγάλους ἐξαγωγικοὺς λιμένας ἢ καὶ τὸν Πειραιᾶ. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἐπίσης, ὅτι καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ κυβέρνησις, ἐνῶ ὁμιλεῖ περὶ τῆς ἀνάγκης αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν ἐν τούτοις δὲν ἀπεφάσισεν εἰσέτι τὴν ἐπίλυσιν τοῦ ἐπείγοντος αὐτοῦ προβλήματος; τῆς σημαντικῆς δηλαδὴ βελτιώσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ λιμένος μας (ἀσχέτως ἀποπερατώσεως τῆς προβλήτος ὀπερωκεανείων) ὥστε νὰ δύναται νὰ φέρῃ οὕτος τὸ βάρος τῆς ἀναμενομένης μεγάλης ἐξαγωγικῆς κινήσεως.

Ἀντιθέτως μάλιστα δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, ἡ κυβέρνησις ἔχει θέσῃ εἰς ὑποδιεστέραν μοῖραν γενικώτερον τὸ θέμα τῆς ἐξελίξεως τῶν λιμενικῶν τῆς χώρας, πέραν τοῦ ὅτι, πάντως, εἰς τὸ πενταετές σχέδιον αἱ Πάτραι σημειοῦνται εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα διὰ ποσοῦ 20 ἑκατομμυρίων μόνον, ἐνῶ ἄλλοι λιμένες διὰ πολὺ περισσότερα, ὡς π. χ. ἡ Θεσσαλονίκη διὰ 40 ἑκατομμ. τὸ Ἡράκλειον διὰ 55 ἑκατ. Βόλος 40 ἑκατομμ. καὶ Ρόδος διὰ 50.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας καί, κατὰ τὰς πληροφορίας μας τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον ἀναζητεῖ ἄλλας πηγὰς ἵνα ἀντλήσῃ χρήματα δι' ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαραιτήτων λιμενικῶν ἔργων, μεταξὺ αὐτῶν δὲ καὶ ἐξ ἐπιτοπίων πόρων, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ὅμως θὰ συναντήσῃ σοβαρὰς ἀφιβράσεις.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἁρμόδιοι κυβερνητικοὶ παράγοντες ἀπορρίπτουν, κατ' ἀρχήν, τὴν ἐπιβολὴν τοπικῆς εἰσφορᾶς ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν, δὲν εἶναι γνωστὸν ὅμως κατὰ πόσον θὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀποψίν της αὐτὴν μέχρι τέλους.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ὀρθὴ λύσις τοῦ θέματος ἐγκειται εἰς τὴν κάλυψιν τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ λιμένος καὶ τὸν σύγχρονον ἐξοπλισμόν του ἀπὸ τὰ κεφάλαια τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων, διότι οἱ σημερινοὶ πόροι τοῦ Λιμενικοῦ μας Ταμείου δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οὐδὲ δευτερευούσης σημασίας ἔργων.

ο Υ ο

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ὁ Ἀτρόμητος Πειραιῶς ἀπεδείχθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ὀλυμπιακοῦ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ὅτι εἶναι τὸ «ἀγαπημένο παιδί» τῶν διαιτητῶν τῆς ΕΠΟ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν σφοδρότητα τους μιὰ καὶ οἱ παῖκται του δὲν τὰ καταφέρνουν, θέλουν νὰ τὸν ἀναδιβάσουν εἰς τὴν Α' Ἐθνικὴν Κατηγορίαν. Οὕτω μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Παναιτωλικοῦ ὑπὸ τοῦ διαιτητευσαντος τὸν ἀγῶνα του εἰς Πειραιᾶ μὲ τὸν Ἀτρόμητον Πειραιῶς, κ. Χατζηνικολάου ἦλθε χθὲς καὶ ἡ σειρὰ τῆς κατὰ δίκης τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πατρῶν ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ τῆς ΕΠΟ κ. Βερναρδάκη πρὸς ὄφελος πάλιν τοῦ Ἀτρομήτου, ὁ ὁποῖος διεμοιράσθη τὴν νίκην καὶ τοὺς βαθμοὺς καὶ δὲν ἀπεχώρησε τοῦ γηπέδου ἠτιμημένος ἐλέω κ. Βερναρδάκη, ὁ ὁποῖος οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ἠκύρωσε δύο κανονικώτατα τέρματα τοῦ Ὀλυμπιακοῦ εἰς τὸ 6' ἡμιχρόνιον (34 λ. καὶ 1 λεπτὸν) μετὰ τὴν συνέχειαν τοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τὸ 28 λ. ἄνοιξε τὸ σκόρ ὁ Ἀτρόμητος ἰσοφάρισε δὲ ὁ Ὀλυμπιακὸς εἰς τὸ 1 λεπτὸν τοῦ 6' ἡμιχρονίου. Εἰς τὸ 10 λ. ὁ Ἀτρόμητος σημειώνει τὸ δεύτερον τέρμα του, εἰς δὲ τὸ 28 λ. ὁ Ὀλυμπιακὸς ἰσοφαρίζει 2—2.

Εἰς τὸ 34 λ. ὁ Ὀλυμπιακὸς σημειώνει τὸ τρίτον του τέρμα, τὸ ὁποῖον ὁ διαιτητὴς ἀκυρώνει. Ὁ ἀγὼν διακόπτεται 6 λεπτὰ παρὰ δέ τὰς διαμαρτυρίας τῶν παικτῶν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ καὶ τῶν φιλάθλων ὁ διαιτητὴς ἐπιμένει εἰς τὴν ἄδικον ἀπόφασίν του καὶ ὁ ἀγὼν ἐπαναρχίζει μὲ 2—2. Δὲν εἶχε παρέλθει ἕνα λεπτὸ καὶ ὁ Ὀλυμπιακὸς σημειώνει καὶ ἄλλο τέρμα, τὸ ὁποῖον ὁ διαιτητὴς πρὸς γενικὴν κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν ἀκυρώνει.

Ἐνῶ ἤθελε 6 λεπτὰ νὰ λήξῃ ὁ ἀγὼν ὁ διαιτητὴς πρὸς νέαν κατάπληξιν καὶ ἀγανάκτησιν σφυρίζει τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος ἐνῶ τὸ πεχνίδι ἐπαίζετο εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἀτρομήτου καὶ ἐκινδύνευε νὰ παραλιασθῇ ἡ ἑστία του διὰ πέμπτην φορὰν

Διὰ τὸ τοπικὸν πρωτάθλημα Α2, Β' καὶ Γ' κατηγορίας ἡ Ἀχαϊκὴ ἐνίκησε τὸν Ἀετὸν Πατρῶν μὲ 2—1, ὁ Ἀτρόμητος τὴν Ἐλπίδα Ἐγλυκάδος μὲ 4—1 καὶ ὁ Ἀστὴρ Ναυπάκτου τὸν Πανιώνιον μὲ 2—1.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ποὺ περιελάμβανε τὸ χθεσινὸ 38ον Δελτίον ΠΡΟ—ΠΟ ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Α.Ε.Κ.—Ἄρης	3—0	1
Ἀπόλλων Α.—Μ.Ἀλέξ.	2—2	Χ
Ἀπόλλων Θ.—Ὀλυμπ.	1—1	Χ
Δόξα—Προοδευτική	2—4	2
Ἐθνικὸς—Παναθηναϊκὸς	0—2	2
ΠΛΟΚ—Ἡρακλῆς	0—1	2
Ὀλυμπιακὸς —Ἀτρόμητος	2—2	Χ
Ὀλυμπιακὸς Χ.—Νίκη Β.	2—2	Χ
Παλλαμιακὴ—Φωστὴρ	1—2	2
Παναιτωλικὸς—Ο.Φ.Η.	0—1	2
Πανέλευσ.—Παγκαυπλ.	4—2	1
Λάτσιο—Πάντοβα	2—0	1